Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru, judecător - Holevițcaia Liudmila

Dosarul nr. 3a-922/25

2-22142560-02-3a-17032025

D E C I Z I E
dispozitiv

28 ianuarie 2026 municipiul Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

în componența:

Președintele ședinței, judecător Sîrbu Victoria

Judecători Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei

Grefier Morozov Sabrina

a examinat în ședință publică, apelul declarat de SA „Energoimpex” în proces de insolvabilitate împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 25 iulie 2024, adoptată în cauza, la acțiunea în contencios administrativ înaintată de SA „Energoimpex” - în proces de insolvabilitate împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și a deciziei adoptate în procedura prealabilă.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, art. 389-390 Cod de procedură civilă, Completul de contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e :

Se respinge apelul declarat de SA „Energoimpex” în proces de insolvabilitate.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 25 iulie 2024.

Decizia este executorie de la emitere, cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție, în termen de 2 (două) luni.

Președintele ședinței,
judecător Sîrbu Victoria

Judecători Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru, judecător - Holevițcaia Liudmila
Dosarul nr. 3a-922/25
2-22142560-02-3a-17032025

D E C I Z I E

28 ianuarie 2026
municipiul Chișinău
Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele ședinței, judecător Sîrbu Victoria
Judecători Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei
Grefier Morozov Sabrina

examinând în ședință publică, apelul declarat de SA „Energoimpex” în proces de insolvabilitate împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 25 iulie 2024, adoptată în cauza, la acțiunea în contencios administrativ înaintată de SA „Energoimpex” - în proces de insolvabilitate împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și a deciziei adoptate în procedura prealabilă,

c o n s t a t ă :

Pretențiile reclamantului

La data de 29 septembrie 2022, avocatul Brumă Sorin, acționând în interesele SA „Energoimpex” în proces de insolvabilitate, s-a adresa cu acțiune în contencios administrativ formulată împotriva Serviciului Fiscal de Stat, solicitând anularea

deciziei nr. 754/201 din 15 septembrie 2022, a deciziei nr. 778/2792 din 01 august 2022 și anularea parțială a actului de control nr. 5-716967 din 11 iulie 2022.

În susținerea acțiunii formulate, reclamanta indică că la 11 iulie 2022, Serviciul Fiscal de Stat a întocmit actul de control nr. 5-716967 din 11 iulie 2022, în conținutul căreia, la rubrica concluzii, au fost indicate următoarele constatări:

- Diminuarea venitului impozabil obținut în perioada gestionară cu 145.480 lei, dar ținând cont de suma pierderilor fiscale raportate din perioadele precedente permise spre deducere, dar nu mai mult decât suma din rând 070 din declarația cu privire la impozitul pe venit sau suma venitului impozabil în anul 2020 constituie 0 lei;
- Majorarea pierderilor fiscale declarate de către contribuabil în sumă totală de 1.726.460 lei, inclusiv în anul 2018 cu 451.488 lei, care vor constitui 97.104 lei, în anul 2019 cu 417.233 lei, care vor constitui 96.372 lei, în anul 2020 cu 478.651 lei care vor constitui 0 lei, în anul 2021 cu 379.088 lei care vor constitui 136.207 lei;
- Diminuarea TVA aferentă bugetului cu 478.990 lei, inclusiv pentru perioadele fiscale L/07/2018 cu 387.492 lei, L/03/2020 cu 91.498 lei;
- Diminuarea impozitului pe bunurile imobiliare în sumă totală de 13.079 lei, inclusiv pentru perioadele fiscale A/2018 cu 10960 lei, A/2020 cu 2.119 lei;
- Neeliberarea facturilor fiscale cu privire la trecerea bunurilor imobiliare în proprietatea SRL „Asgardan Grup” la data înscrierii lor în registrul bunurilor imobiliare; nerespectarea modului de întocmire și prezentare a declarațiilor cu privire la impozitul pe venit perioadele fiscale A/2018, A/2019, A/2020, A/2021, obligații fiscale suplimentare aferente impozitului pe venit nu au apărut, declarațiilor privind TVA perioadele fiscale L/07/2018 și L/03/2020 fapt ce a condiționat obligații suplimentare la buget, calculului impozitului pe bunurile imobiliare (forma BIJ17) pentru perioadele fiscale A/2018 și A/2020 și neprezentarea Serviciului Fiscal de Stat a informației veridice despre subdiviziunile entității terenul amplasat în mun. Chișinău, bd. ***** 83, încăpere amplasată în s. *****, r-nul *****și complexul de creștere a porcinelor amplasat în s. *****, *****.

Nefiind de acord cu concluziile inserate în actul nr. 5-716967 din 11 iulie 2022 emis de Serviciul Fiscal de Stat, la data de 27 iulie 2022, SA „Energoimpex” în proces de insolvabilitate a depus dezacord.

Prin decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 778/2792 din 01 august 2022, s-a decis:

- Micșorarea pierderilor fiscale în sumă totală de 1.726.460 lei pentru perioada fiscală A/2018 cu 451.488 lei, care va constitui 97.104 lei, pentru perioada fiscală A/2019 cu 417.233 lei, ce vor constitui 96.372 lei, pentru perioada

fiscală A/2020 cu 478.651 lei care vor constitui 0 lei, pentru perioada fiscală A/2021 cu 379.088 lei, care vor constitui 136.207 lei;

- Calcularea și încasarea la buget a sumelor impozitelor, taxelor și altor plăți obligatorii calculate în rezultatul controlului în mărime de 478.990 lei taxa pe valoare adăugată diminuată, inclusiv pentru perioadele fiscale L/07/2018 cu 387.492 lei, L/03/2020 cu 91.498 lei, 13.079 lei impozitul pe bunurile imobiliare, inclusiv pentru perioadele fiscale A/2018 cu 10960 lei, A/2020 cu 2.119 lei;
- Încasarea la buget a majorării de întârziere, conform prevederilor art. 228 alin. (2), (3) Cod fiscal: 178.937 lei pentru neachitarea în termenii stabiliți a taxei pe valoare adăugată; 4.774 lei pentru neachitarea în termenii stabiliți a impozitului pe bunurile imobiliare; a aplica amendă pentru încălcarea legislației; 95.798 lei pentru diminuarea taxei pe valoare adăugată pentru perioadele fiscale L/07/2018, L/03/2020 conform prevederilor art. 261 alin. (4) Cod fiscal; 3.288 lei pentru diminuarea impozitului pe bunurile imobiliare pentru perioada fiscală A/2018 conform prevederilor art. 261 alin. (4) Cod fiscal; 5.000 lei pentru neprezentarea Serviciului Fiscal de Stat a informației veridice despre subdiviziunea entității conform prevederilor art. 255 Cod fiscal; 3.000 lei pentru nerespectarea modului de întocmire și prezentare a declarațiilor privind TVA conform art. 260 alin. (1) Cod fiscal; 7 200 lei pentru neprezentarea facturilor fiscale în termenele prevăzute la art. 117, conform art. 260 alin. (4) Cod fiscal;
- Aplicarea avertizării conform art. 235 alin. (11) pentru diminuarea impozitului pe bunurile imobiliare și nerespectarea modului de întocmire și de prezentare a calculului impozitului pe bunurile imobiliare pentru perioada fiscală A/2020.

Nefiind de acord cu decizia nr. 778/2792 din 01 august 2022, SA „Energoimpex” la data de 26 august 2022, a depus contestație împotriva deciziei organului fiscal, iar prin decizia nr. 754/201 din 15 septembrie 2022, contestația a fost respinsă.

Reclamanta susține că ilegalitatea actelor contestate se confirmă prin faptul că până la emiterea deciziei nr. 778/2792 din 01 august 2022, Serviciul Fiscal de Stat a emis actul de control nr. 5-716967 din 11 iulie 2022 față de care contribuabilul și-a manifestat dezacordul, expunând argumentele sale în contestație.

Spre regret, la soluționarea contestației, organul fiscal nu și-a executat obligația de a clarifica toate circumstanțele pretinsului caz de încălcare fiscală, așa precum prevede art. 247 Cod fiscal.

În opinia reclamantei, decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 778/2792 din 01 august 2022, este neîntemeiată și nemotivată, or organul fiscal a făcut doar trimitere la argumentele contribuabilului expuse în contestație, fără a motiva de ce acestea au fost respinse.

În context, afirmă că potrivit deciziei organului fiscal, se pretinde că în perioada fiscală A/2018 și A/2020, SA „Energoimpex” a obținut un venit brut în mărime de 2.394.950 lei, în urma înregistrării dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile pe numele SRL „Asgardan Grup”, calificând raporturile dintre părți drepturi raporturi de vânzare-cumpărare în baza cărora ar fi fost efectuată livrarea, invocând inclusiv dispozițiile art. 108 alin. (3) Cod fiscal.

Pentru soluționarea justă a cazului, Serviciul Fiscal de Stat era obligat să clarifice dacă înregistrarea forțată a dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile pe numele SRL „Asgardan-Grup” (A/2018 și A/2020) în urma executării silite a titlului executoriu nr. 2e-128/14 din 03 iunie 2014 în calitate de creditor are acoperire legală în afara dispozițiilor art. 108 alin. (3) Cod fiscal.

În aceeași odine de idei, reclamanta insistă că pentru a putea fi aplicate prevederile art. 108 alin. (3) Cod fiscal, urma ca SRL „Asgardan Grup” să aibă calitate de cumpărător, calitate ce poate fi dobândită legal doar în situația în care între părți ar fi fost încheiat un contract de vânzare-cumpărare sau un alt contract/act juridic nenumit în care SRL „Asgardan Grup” să dobândească calitatea de cumpărător, ceea ce în speță nu există, deoarece, dobândirea dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile pe numele SRL „Asgardan Grup” a avut loc forțat, în baza executării silite.

Susține că în cazul raporturilor juridice civile apărute între părți, se află pe poziție de egalitate, pe când, în procedura de executare părțile nu se află pe poziție de egalitate, fiindcă debitorul nu are decât să urmărească bunurile cum acestea sunt urmărite/preluate forțat. În urma executării forțate, SA „Energoimpex” nu a obținut nici un venit, deoarece bunurile au fost preluate la preț net mai mic decât prețul lor real, la fel fiind cert faptul că în urma preluării bunurilor prin intermediul executorilor judecătorești, SA „Energoimpex” nu putea să emită facturi fiscale creditorului/noului proprietar fiindcă nu avea prevederi legale care să stabilească această obligație pentru debitor.

Relatează că SRL „Asgardan Grup” a preluat bunurile de la SA „Energoimpex” în urma executării silite a titlului executoriu nr. 2e-128/14 din 3 iunie 2015, prin aplicarea dispozițiilor art. 140 alin. (3), (9) Cod de executare.

Astfel, consideră că organul fiscal eronat a ajuns la concluzia că în perioada fiscală A/2018 și A/2020, SA „Energoimpex” a obținut venit brut în urma înregistrării dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile pe numele SRL „Asgardan Grup”, deoarece raporturile dintre SRL „Asgardan Grup” și SA „Energoimpex” nu sunt și nici nu au fost raporturi de vânzare-cumpărare în baza cărora SRL „Asgardan Grup” ar fi dobândit bunurile imobile ca cumpărător.

Suplimentar a menționat că toate bunurile imobile au fost preluate forțat de la SA „Energoimpex” de către SRL „Asgardan Grup” în calitate de creditor în cadrul procedurii de executare silită a titlului executoriu nr. 2e-128/14 din 03 iunie 2015

și că în această situație SA „Energoimpex” nu putea nici într-un caz să emită facturi fiscale, or legislația nu conține reglementări care să stabilească modalitatea de soluționare a unor astfel de situații și totodată să justifice poziția Serviciului Fiscal de Stat, care a ajuns la concluzia că în perioada fiscală A/2018 și A/2020, SA „Energoimpex” a obținut un venit brut în urma înregistrării dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile pe numele SRL „Asgardan Grup”.

Reclamanta învederează că la calcularea impozitului pe bunurile imobile în sumă totală de 13.079 lei, Serviciul Fiscal de Stat nu a luat în calcul faptul că în cazul ambelor bunuri imobile încă din 2017, existau acte judecătorești în baza cărora bunurile imobile au fost transmise forțat în proprietatea creditorului SRL „Asgardan Grup”. La etapa efectuării controlului, contribuabilul a prezentat copia hotărârii Judecătoriei Bălți sediul Sângerei din 01 decembrie 2017 și decizia Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2017, însă, aceste acte nu au fost luate în considerație de organul fiscal.

În concluzie, reclamanta precizează că asupra tuturor bunurilor imobile care au aparținut anterior cu drept de proprietate SA „Energoimpex” a fost aplicat sechestru încă din 2015, prin ce a fost afectat și dreptul de posesie și folosință a SA „Energoimpex” asupra acestora, ceea ce la fel confirmă că din 2017 subiectul impunerii în speță era deja SRL „Asgardan Grup” și nu SA „Energoimpex”.

Pe parcursul examinării cauzei în fond, SA „Energoimpex” în proces de insolvabilitate a depus cerere de concretizare a pretențiilor prin care a solicitat anularea deciziei nr. 754/201 din 15 septembrie 2022 și a deciziei nr. 778/2792 din 01 august 2022.

Soluția instanței de fond

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 25 iulie 2024, acțiunea înaintată de SA „Energoimpex” a fost respinsă ca neîntemeiată.

Solicitarea apelantului

La 02 august 2024 (*în interiorul termenului prevăzut la art. 232 alin. (1) Cod administrativ*), avocatul Brumă Sorin, acționând în interesele SA „Energoimpex” în proces de insolvabilitate, a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 25 iulie 2024, iar la 03 februarie 2025 (*în interiorul termenului prevăzut la art. 232 alin. (2) Cod administrativ*) a fost înregistrată cererea de apel motivată, prin care a fost solicitat casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă.

În esență, în motivarea cererii de apel s-a invocat că instanța de fond a aplicat eronat normele de drept material atunci când a apreciat transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile de la SA „Energoimpex” către SRL

„Asgardan Grup” și când a concluzionat că SA „Energoimpex” ar fi obținut venituri prin diminuarea datoriilor față de acest creditor.

Or, apelanta a menționat că concluziile instanței de fond sunt eronate, deoarece aceasta a preluat poziția Serviciului Fiscal de Stat și nu a ținut cont de probele existente, care demonstrează că bunurile imobile (*complexul de porcine din s. *****,*****, și imobilul din mun. Chișinău, str. V. *****78*) au fost preluate forțat de către creditorul SRL „Asgardan Grup” în cadrul procedurii de executare silită a titlului executoriu nr. 2e-128/14 din 03 iunie 2015.

Mai mult ca atât, apelanta a remarcat că, atât în etapa prealabilă, cât și în instanța de fond, a subliniat că transferul dreptului de proprietate a avut loc în cadrul executării silite, conform Codului de executare și nu în baza unui contract civil.

Totodată, preluarea bunurilor nu a stins integral datoria SA „Energoimpex” față de SRL „Asgardan Grup”, astfel încât diminuarea datoriei prin executare silită nu poate fi calificată drept venit pentru debitor, care dimpotrivă a suportat pierderi.

În context, apelanta a mai invocat că Serviciul Fiscal de Stat trebuia să clarifice situația juridică împreună cu creditorul SRL „Asgardan Grup”, deoarece asupra bunurilor SA „Energoimpex” fusese aplicat sechestru încă din 2015, iar în aceste condiții, potrivit art. 281 Cod fiscal, subiect al impunerii ar fi trebuit să fie SRL „Asgardan Grup”, dar nu SA „Energoimpex”.

De asemenea, apelantul consideră că instanța de fond nu a analizat faptul că Serviciul Fiscal de Stat nu a verificat toate circumstanțele presupusei încălcări fiscale, contrar obligației prevăzute la art. 247 Cod fiscal, și nu a motivat de ce argumentele SA „Energoimpex” au fost respinse, ceea ce contravine cerințelor de motivare a actelor administrative prevăzute de art. 31 Cod administrativ.

Apelanta a mai susținut că prevederile art. 108 alin. (3) Cod fiscal, referitoare la livrarea bunurilor imobile către cumpărător, nu sunt aplicabile în cauză, deoarece SRL „Asgardan Grup” nu a dobândit bunurile în baza unui contract civil, ci în cadrul executării silite, unde SA „Energoimpex” avea calitatea de debitor, iar SRL „Asgardan Grup” pe cea de creditor.

Totodată, a subliniat că instanța de fond și Serviciul Fiscal de Stat au ignorat principiile raporturilor civile prevăzute de Codul civil, potrivit cărora părțile sunt egale. În procedura de executare silită, însă părțile nu se află pe poziții egale, iar bunurile au fost preluate la un preț mult inferior valorii reale, ceea ce confirmă că debitorul nu a obținut venituri.

De asemenea, SA „Energoimpex” nu putea emite facturi fiscale pentru bunurile preluate, deoarece transferul s-a realizat prin executare silită, iar legislația nu prevede o asemenea obligație pentru debitor în astfel de situații.

În concluzie, apelanta consideră că instanța de fond a aplicat greșit prevederile Codului civil și ale Codului fiscal și nu a motivat corespunzător actul judecătoresc,

neexplicând de ce au fost respinse argumentele invocate privind ilegalitatea actului administrativ contestat.

Argumentele participanților la proces

În ședința instanței de apel, reprezentantul apelantei SA „Energoimpex” – avocatul Brumă Sorin, a susținut argumentele expuse în cererea de apel și a solicitat admiterea acesteia în formula înaintată.

Reprezentantul intimatului, Serviciul Fiscal de Stat – Pantaz Sandu, a solicitat respingerea apelului declarat de SA „Energoimpex” și menținerea hotărârii instanței de fond.

Reprezentantul terțului SRL „Asgardan Grup”, în ședința instanței de apel nu s-a prezentat și nu a înaintat cerere de amânare sau examinare în lipsă, deși procedura de citare legală a fost respectată, motiv din care, pornind de la reglementările art. 239 alin. (2) Cod administrativ, Completul judiciar a dispus judecarea cauzei în absența participanților neprezenți.

Aprecierea instanței de apel

- *Cu referire la admisibilitatea acțiunii în contenciosul administrativ:*

Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

În temeiul art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Potrivit art. 189 alin. (1) și (2) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

În conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) și (2) Cod administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare); b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare); c) impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare); d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ). Acțiunea în constatare prezumă existența unui interes îndreptățit pentru constatarea solicitată. Acțiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă

reclamantul își poate sau și-ar putea revendica drepturile printr-o altă acțiune prevăzută la alin. (1), cu excepția situației când se urmărește constatarea nulității unui act administrativ individual sau normativ.

Potrivit art. 207 alin. (1) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Dispoziția art. 207 alin. (2) Cod administrativ, prevede că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când: a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209; e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17; f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 208 din Codul administrativ-procedura prealabilă; g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens; h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

În temeiul art. 209 alin. (1) și (2) Cod administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art. 165 alin. (1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător. Dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau în decizia cu privire la cererea prealabilă ori este indicată incorect, înaintarea acțiunii în contencios administrativ se admite în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă.

La caz, analizând lucrările cauzei în coroborare cu înscrisurile dosarului administrativ, instanța de apel atestă că nu s-a constatat că: ar exista o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; ar exista o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat

la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare sau; la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209 Cod administrativ; acțiunea nu a fost semnată și depusă, în interesele SA „Energoimpex", iar reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17 din Codul administrativ.

Având în vedere că, în procesul examinării cererii de apel, nu au fost constatate circumstanțe care să determine inadmisibilitatea acțiunii, etapa verificării admisibilității fiind depășită, Completul consideră că litigiul urmează a fi examinat în fond, prin aprecierea argumentelor invocate și a probatoriului administrat.

- *Cu referire la fondul cauzei de contencios administrativ:*

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe atacată cu apel, prin prisma lucrărilor din dosar în raport cu prevederile legislației în vigoare, Completul judiciar statuează că apelul declarat este neîntemeiat și în conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, urmează a fi respins din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 231 alin. (2) Cod administrativ, pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap. II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Astfel, conform art. 219 alin. (1)-(3) Cod administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.

Conform art. 220 alin. (1) Cod administrativ, obținerea probelor în procedura contenciosului administrativ are loc conform art. 87-93.

Din conținutul art. 93 Cod administrativ, rezultă că fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

De asemenea, în conformitate cu art. 195 Cod administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169-171.

Astfel, potrivit art. 118 alin. (1) Cod de procedura civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar conform art. 122 alin. (1) din Cod, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.

În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

Din actele dosarului rezultă că prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 03 iunie 2015, s-a dispus încasarea de la SA „Energoimpex" în beneficiul SRL „Asgardan-Grup" a sumei de 2.056.693,09 lei, iar în cadrul procedurii de executare, executorii judecătorești au întreprins acțiuni de executare silită.

Astfel, prin încheierea Judecătoriei Bălți sediul Sîngerei din 01 decembrie 2017, s-a admis demersul executorului judecătoresc Mușet Marcel și s-a confirmat încheierea nr. 180-43r/2017 din 03 noiembrie 2017 cu privire la transmiterea bunurilor imobile și anume:

bun imobil – construcție cu nr. cadastral *****0001, suprafața 253,3 m^2,
bun imobil – clădire administrativă nr. cadastral *****02, suprafața de 109,1 m^2,
bun imobil – construcție nr. cadastral *****03, suprafața de 32,7 m^2,
bun imobil – construcție accesorie nr. cadastral *****04, suprafața de 44,9 m^2,
bun imobil – construcție accesorie nr. cadastral *****05, suprafața de 26,1 m^2,
bun imobil – construcție nr. cadastral *****06, suprafața de 2090,2 m^2,
bun imobil – construcție nr. cadastral *****07, suprafața de 1072,5 m^2,
bun imobil – construcție nr. cadastral *****08, suprafața de 1094,5 m^2,
bun imobil – construcție nr. cadastral *****09, suprafața de 642,4,2 m^2,
bun imobil – construcție nr. cadastral *****10, suprafața de 1402,1 m^2,
bun imobil – construcție nr. cadastral *****11, suprafața de 788,8 m2,
bun imobil – construcție nr. cadastral *****12, suprafața de 314,2 m^2,
bun imobil – construcție nr. cadastral *****13, suprafața de 25,0 m^2,
bun imobil – construcție nr. cadastral *****14, suprafața de 656,6 m^2,
bun imobil – construcție nr. cadastral *****15, suprafața de 144,9 m^2,
bun imobil – construcție nr. cadastral *****16, suprafața de 37,5 m^2,
bun imobil – construcție nr. cadastral *****17, suprafața de 405,6 m^2,
bun imobil – construcție nr. cadastral *****18, suprafața de 588,6 m^2,
bun imobil – construcție nr. cadastral *****18, suprafața de 588,6 m^2,

bun imobil – construcție nr. cadastral *****19, suprafața de 600,5 m^2,
bun imobil – construcție nr. cadastral *****20, suprafața de 945,0 m^2,
bun imobil – construcție nr. cadastral *****21, suprafața de 597,9 m^2,
bun imobil – construcție nr. cadastral *****22, suprafața de 8,1 m^2,
bun imobil – construcție nr. cadastral *****23, suprafața de 11,9 m^2,
bun imobil – construcție nr. cadastral *****24, suprafața de 7,7 m^2,
bun imobil – construcție nr. cadastral *****25, suprafața de 8,6 m^2,
amplasate în s. *****, ***** către SRL „Asgardan-Grup" în contul stingerii datoriei stabilite în baza documentului executoriu nr. 2e-128/14 din 03 iunie 2015 emis de Judecătoria Centru mun. Chișinău, prin care s-a dispus încasarea de la SA „Energoimpex" în beneficiul SRL „Asgardan-Grup" datoria în sumă totală de 6.154.245,57 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 18 mai 2019, s-a confirmat încheierea nr. 026-401/2018 din 08 mai 2019 cu privire la transmiterea cu drept de proprietate creditorului SRL „Asgardan Grup" a bunului imobil cu număr cadastral *****, amplasat în mun. Chișinău, str. Vasile *****78, subsol (etaj tehnic), încăperi auxiliare/nod sanitar, coridor, cu suprafața totală de 372,7 m^2, dintre care încăperi auxiliare/grup sanitar – 49,1 m^2, etaj – 6,7 m^2, subsol tehnic – 328,1 m^2, ce aparțin cu drept de proprietate debitorului SA „Energoimpex" în contul executării parțiale în sumă de 548.986,40 lei, a documentului executoriu nr. 065-153/15 din 28 noiembrie 2016, emis de executorul judecătoresc Ungureanu Oleg cu privire la încasarea de la SA „Energoimpex" în beneficiul SRL „Asgardan-Grup" a dobânzii de întârziere rezultată din întârzierea executării documentului executoriu nr. 2e-128/14 din 03 iunie 2015 emis de Judecătoria Centru mun. Chișinău în mărime de 2.056.693,09 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul central din 26 mai 2022, s-a constatat insolvabilitate debitorului SA „Energoimpex" și s-a intentat procesul de insolvabilitate în privința SA „Energoimpex".

Prin decizia Serviciului Fiscal de Stat cu privire la inițierea controlului nr. DICF128681/16 din 16 iunie 2022, s-a dispus inițierea controlului fiscal la fața locului la SA „Energoimpex", prin metoda verificării totale, pentru perioada 01 ianuarie 2018 – 31 mai 2022.

La 11 iulie 2022, Serviciul Fiscal de Stat a întocmit actul de control nr. 5-716967 din 11 iulie 2022, în conținutul căreia, la rubrica concluzii, au fost indicate *inter alia* următoarele constatări:

- diminuarea venitului impozabil obținut în perioada gestionară cu 145.480 lei, dar ținând cont de suma pierderilor fiscale raportate din perioadele precedente permise spre deducere, dar nu mai mult decât suma din rând 070 din declarația cu privire la impozitul pe venit sau suma venitului impozabil în anul 2020 constituie 0 lei;

- majorarea pierderilor fiscale declarate de către contribuabil în sumă totală de 1.726.460 lei, inclusiv în anul 2018 cu 451.488 lei, care vor constitui 97.104 lei, în anul 2019 cu 417.233 lei, care vor constitui 96.372 lei, în anul 2020 cu 478.651 lei care vor constitui 0 lei, în anul 2021 cu 379.088 lei care vor constitui 136.207 lei;
- diminuarea TVA aferentă bugetului cu 478.990 lei, inclusiv pentru perioadele fiscale L/07/2018 cu 38.7492 lei, L/03/2020 cu 91.498 lei;
- diminuarea impozitului pe bunurile imobiliare în sumă totală de 13.079 lei, inclusiv pentru perioadele fiscale A/2018 cu 10.960 lei, A/2020 cu 2.119 lei;
- neeliberarea facturilor fiscale privind trecerea bunurilor imobiliare în proprietatea SRL „Asgardan Grup" la data înscrierii lor în registrul bunurilor imobiliare;
- nerespectarea modului de întocmire și prezentare a declarațiilor cu privire la impozitul pe venit perioadele fiscale A/2018, A/2019, A/2020, A/2021, obligații fiscale suplimentare aferente impozitului pe venit nu au apărut, declarațiilor privind TVA perioadele fiscale L/07/2018 și L/03/2020 fapt ce a condiționat obligații suplimentare la buget, calculului impozitului pe bunurile imobiliare (forma BIJ17) pentru perioadele fiscale A/2018 și A/2020 și;
- neprezentarea Serviciului Fiscal de Stat a informației veridice despre subdiviziunile entității terenul amplasat în mun. Chișinău, bd. ***** 83, încăpere amplasată în s. *****, r-nul *****și complexul de creștere a porcinelor amplasat în s. *****, *****.

Nefiind de acord cu concluziile inserate în actul nr. 5-716967 din 11 iulie 2022 emis de Serviciul Fiscal de Stat, la data de 27 iulie 2022, SA „Energoimpex" în proces de insolvabilitate a depus dezacord.

Prin decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 778/2792 din 01 august 2022, s-a decis:

- micșorarea pierderilor fiscale în sumă totală de 1.726.460 lei pentru perioada fiscală A/2018 cu 451.488 lei, care va constitui 97.104 lei, pentru perioada fiscală A/2019 cu 417.233 lei, care vor constitui 96.372 lei, pentru perioada fiscală A/2020 cu 478.651 lei care vor constitui 0 lei, pentru perioada fiscală A/2021 cu 379.088 lei, care vor constitui 136.207 lei;
- a calcula și încasa la buget sumele impozitelor, taxelor și altor plăți obligatorii calculate în rezultatul controlului în mărime de 478.990 lei taxa pe valoare adăugată diminuată, inclusiv pentru perioadele fiscale L/07/2018 cu 387.492 lei, L/03/2020 cu 91.498 lei, 13.079 lei impozitul pe bunurile imobiliare, inclusiv pentru perioadele fiscale A/2018 cu 10.960 lei, A/2020 cu 2.119 lei;
- a încasa la buget majorare de întârziere, conform prevederilor art. 228 alin. (2), (3) Cod fiscal: - 178.937 lei pentru neachitarea în termenii stabiliți a taxei

pe valoare adăugată; - 4.774 lei pentru neachitarea în termenii stabiliți a impozitului pe bunurile imobiliare;

- a aplica amendă pentru încălcarea legislației: - 95.798 lei pentru diminuarea taxei pe valoare adăugată pentru perioadele fiscale L/07/2018, L/03/2020 conform prevederilor art. 261 alin. (4) Cod fiscal; - 3.288 lei pentru diminuarea impozitului pe bunurile imobiliare pentru perioada fiscală A/2018 conform prevederilor art. 261 alin. (4) Cod fiscal; - 5.000 lei pentru neprezentarea Serviciului Fiscal de Stat a informației veridice despre subdiviziunea entității conform prevederilor art. 255 Cod fiscal; - 3.000 lei pentru nerespectarea modului de întocmire și prezentare a declarațiilor privind TVA conform art. 260 alin. (1) Cod fiscal; - 7.200 lei pentru neprezentarea facturilor fiscale în termenele prevăzute la art. 117, conform art. 260 alin. (4) Cod fiscal;
- a aplica avertizare conform art. 235 alin. (11) pentru diminuarea impozitului pe bunurile imobiliare și nerespectarea modului de întocmire și de prezentare a calculului impozitului pe bunurile imobiliare pentru perioada fiscală A/2020.

Nefiind de acord cu decizia nr. 778/2792 din 01 august 2022, SA „Energoimpex" la data de 26 august 2022, a depus contestație împotriva deciziei organului fiscal.

Prin decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 754/201 din 15 septembrie 2022, contestația contribuabilului a fost respinsă.

Astfel, nefiind de acord cu actele administrative emise în privința sa, SA „Energoimpex" s-a adresat în instanța de judecată cu prezenta acțiune, solicitând anularea deciziei nr. 754/201 din 15 septembrie 2022, a deciziei nr. 778/2792 din 01 august 2022 și anularea parțială a actului de control nr. 5-716967 din 11 iulie 2022.

Fiind învestită cu judecarea prezentei cauze, prin hotărârea din 25 iulie 2024, Judecătoria Chișinău sediul Centru a respins acțiunea înaintată de SA „Energoimpex".

Completul judiciar apreciază hotărârea instanței de fond ca fiind întemeiată, adoptată cu aprecierea corectă a probelor administrate și aplicarea justă a normelor de drept material și procedural, reieșind din următoarele motive.

În materie de drept, potrivit, art. 133 alin. (2) pct. 14) Cod fiscal, în realizarea funcțiilor sale, Serviciul Fiscal de Stat are următoarele atribuții în domeniul administrării fiscale, efectuează controlul fiscal, examinează cazurile de încălcare fiscală, aplică sancțiuni fiscale și emite acte administrative în scopul aplicării prezentului cod.

Potrivit art. 214 alin. (1)-(3), (6)-(7) Cod fiscal, controlul fiscal are drept scop verificarea modului în care contribuabilul respectă legislația fiscală într-o anumită perioadă sau în câteva perioade fiscale. Controlul fiscal este exercitat de Serviciul

Fiscal de Stat și/sau de un alt organ cu atribuții de administrare fiscală, în limitele competenței acestora, la fața locului și/sau la oficiul acestora. Procedura controlului fiscal constă într-un ansamblu de metode și operațiuni de organizare și desfășurare a controlului, precum și de valorificare a rezultatelor lui. Controlul fiscal la fața locului și/sau la oficiul organului, prevăzut la alin. (2), poate fi organizat și efectuat prin următoarele metode și operațiuni: verificarea faptică, verificarea documentară, verificarea totală, verificarea parțială, verificarea tematică, verificarea operativă, verificarea prin contrapunere. Metodele și operațiunile concrete utilizate la organizarea și exercitarea controlului fiscal sunt determinate, în baza prezentului cod, în instrucțiunile cu caracter intern ale Serviciului Fiscal de Stat. Organele cu atribuții de administrare fiscală pot efectua controlul fiscal repetat în cazul în care rezultatele controlului fiscal exercitat anterior sunt neconcludente, incomplete sau nesatisfăcătoare ori dacă ulterior au fost depistate circumstanțe ce atestă existența unor semne de încălcare fiscală și, prin urmare, se impune un nou control. Controlul fiscal repetat poate fi efectuat în cadrul examinării contestațiilor împotriva deciziei Serviciului Fiscal de Stat sau acțiunii funcționarului fiscal și, în alte cazuri, la decizia conducerii organelor menționate la alin. (6).

În corespundere cu art. 241 Cod fiscal, cauzele cu privire la încălcările fiscale sunt examinate de către Serviciul Fiscal de Stat.

Totodată, potrivit art. 8 alin. (2) lit. c), d) și e) Cod fiscal, contribuabilul este obligat: să țină contabilitatea conform formelor și modului stabilit de legislație, să întocmească și să prezinte Serviciului Fiscal de Stat și serviciului de colectare a impozitelor și taxelor locale dările de seamă fiscale prevăzute de legislație, să asigure integritatea documentelor de evidență în conformitate cu cerințele legislației, să efectueze încasările bănești în numerar prin intermediul echipamentelor de casă și de control, respectând reglementările aprobate de Guvern, inclusiv Lista genurilor de activitate al căror specific permite efectuarea încasărilor bănești în numerar fără aplicarea echipamentelor de casă și de control; să prezinte informații veridice despre veniturile rezultate din orice activitate de întreprinzător, precum și despre alte obiecte ale impunerii; să achite la buget, la timp și integral, ținând cont de prevederile art. 7 alin. (5), sumele calculate ale impozitelor și taxelor, asigurând exactitatea și veridicitatea dărilor de seamă fiscale prezentate.

Conform art. 18 lit. a) Cod fiscal, în venitul brut se include venitul provenit din activitatea de întreprinzător, din activitatea profesională sau din alte activități similare.

Potrivit art. 101 alin. (1) Cod fiscal, subiecții impozabili stipulați la art. 94 lit. a) și e) sânt obligați să declare, conform art. 115, și să achite la buget pentru fiecare perioadă fiscală, stabilită conform art. 114, suma TVA, care se determină ca

diferență dintre sumele T. V. A. achitate sau ce urmează a fi achitate de către cumpărători (beneficiari) pentru mărfurile, serviciile livrate lor și sumele TVA achitate sau ce urmează a fi achitate furnizorilor la momentul procurării valorilor materiale, serviciilor (inclusiv TVA la valorile materiale importate) folosite pentru desfășurarea activității de întreprinzător în perioada fiscală respectivă, ținîndu-se cont de dreptul de deducere conform art. 102.

Dispoziția art. 108 alin. (3) Cod fiscal stipulează că, în cazul livrării de bunuri imobiliare, data livrării se consideră data trecerii bunurilor imobiliare în proprietatea cumpărătorului la data înscrierii lor în registrul bunurilor imobiliare.

Conform art. 115 alin. (1) Cod fiscal, fiecare subiect impozabil, specificat la art. 94 lit. a), c) și/sau lit. e), este obligat să prezinte declarația privind TVA pentru fiecare perioadă fiscală. Declarația se întocmește pe un formular oficial, care este prezentat la Serviciul Fiscal de Stat nu mai târziu de data de 25 a lunii care urmează după încheierea perioadei fiscale.

Norma art. 117 alin. (1) Cod fiscal prevede că, subiectul impozabil care efectuează o livrare impozabilă pe teritoriul țării este obligat să prezinte cumpărătorului (beneficiarului) factura fiscală pe livrarea în cauză. Prezentarea facturii fiscale se efectuează la momentul apariției obligației fiscale, stabilit prin art. 108, cu excepția cazurilor prevăzute de prezentul cod. Pentru livrările impozitate conform art. 104 lit. a), eliberarea facturii fiscale nu este obligatorie.

La caz, instanța de apel reține că cadrul normativ național stabilește în mod expres și imperativ obligația subiectului impozabil ca, în situația transmiterii dreptului de proprietate asupra unor bunuri către o persoană terță, să reflecte operațiunea respectivă în evidența contabilă și să emită documentele primare care confirmă realizarea tranzacției, inclusiv facturile fiscale aferente. Această obligație are caracter imperativ și urmărește asigurarea transparenței circuitului economic al bunurilor și corecta evidență fiscal-contabilă a operațiunilor efectuate.

De altfel, în urma examinării înscrisurilor din dosar, instanța de apel constată că bunurile imobiliare aferente complexului de porcine situat în s. ***** *****, precum și imobilul amplasat în mun. Chișinău, str. Vasile *****nr. 78, nr. cadastral *****, au trecut în proprietatea SRL „Asgardan Grup” la 05 iulie 2018 și respectiv, 10 martie 2020, circumstanță ce rezultă din actele și înscrisurile anexate la dosar.

Prin urmare, în pofida producerii acestor transferuri de proprietate, din analiza probatoriului administrat rezultă că SA „Energoimpex” nu a reflectat în evidența sa contabilă operațiunile economice corespunzătoare acestor tranzacții și nici nu a emis facturile fiscale aferente, așa cum impun normele legale aplicabile, iar o asemenea conduită denotă neîndeplinirea obligațiilor legale privind evidența contabilă și documentarea operațiunilor economice.

Prin urmare, organul fiscal a constatat în mod legal și întemeiat încălcarea de către contribuabil a prevederilor art. 8 alin. (2) lit. c), d) și e), art. 18 lit. a), art. 101 alin. (1), art. 108 alin. (3), art. 115 alin. (1) și art. 117 alin. (1) Cod fiscal, iar drept consecință, instanța de apel apreciază că instanța de fond a reținut în mod corect circumstanțele relevante ale cauzei și a aplicat în mod temeinic dispozițiile legale incidente, concluzionând în mod justificat că SA „Energoimpex" a admis abateri de la obligațiile prevăzute de legislația fiscal-contabilă.

În particular, Completul de judecată reiterează că contribuabilul nu a inclus în venitul brut venitul obținut din transmiterea dreptului de proprietate asupra bunurilor imobiliare către SRL „Asgardan-Grup", în sumă totală de 2.394.950 lei, dintre care 1.937.462 lei aferent perioadei fiscale A/2018 și 457.488 lei aferent perioadei fiscale A/2020, or, venitul respectiv a fost realizat la data înscrierii în registrul bunurilor imobile a transmiterii dreptului de proprietate asupra bunurilor către cumpărător, moment care, potrivit legislației fiscale, determină apariția obligațiilor fiscale corespunzătoare.

Totodată, instanța de apel constată că contribuabilul nu a calculat și declarat TVA aferent livrărilor impozabile la cota standard de 20%, în sumă totală de 487.990 lei, după cum urmează:

– pentru perioada fiscală L/07/2018, suma de 387.492 lei, ca urmare a neînregistrării în evidența contabilă, la data de 5 iulie 2018, a operațiunii de transmitere către SRL „Asgardan-Grup" a complexului de porcine situat în raionul Râșcani, satul *****;

– pentru perioada fiscală L/03/2020, suma de 91.498 lei, ca urmare a neînregistrării în evidența contabilă, la data de 10 martie 2020, a operațiunii de transmitere către SRL „Asgardan-Grup" a imobilului amplasat în mun. Chișinău, str. Vasile *****nr. 78, nr. cadastral *****.

De asemenea, instanța de apel reține că contribuabilul nu a eliberat în termenul prevăzut de legislație facturile fiscale aferente livrărilor bunurilor imobiliare menționate, la data înscrierii dreptului de proprietate în registrul bunurilor imobile, contrar obligațiilor stabilite de normele fiscale aplicabile.

În aceste condiții, argumentele invocate în apel nu sunt de natură să infirme constatările organului fiscal și concluziile instanței de fond cu privire la aceste aspecte.

În aceeași ordine de idei, Completul de judecată apreciază ca întemeiată poziția Serviciului Fiscal de Stat, potrivit căreia transmiterea dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile către SRL „Asgardan Grup" constituie o livrare impozabilă, în sensul art. 93 pct. 3) și art. 95 Cod fiscal și că, conform art. 96 lit. a) Cod fiscal, această operațiune urma a fi supusă taxei pe valoarea adăugată la cota standard de 20%, aplicată asupra valorii impozabile a livrărilor efectuate pe teritoriul Republicii Moldova.

Deși reclamanta/apelantă susține că nu avea obligația de a elibera factură fiscală și nici de a achita impozit pe venit în legătură cu transmiterea dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile aferente complexului de porcine situat în s. ***** *****, precum și asupra imobilului amplasat în mun. Chișinău, str. Vasile *****nr. 78, cu numărul cadastral *****, Completul de judecată menționează că reieșind din materialele cauzei rezultă că în urma emiterii încheierilor de confirmare a transmiterii bunurilor în proprietatea creditorului în contul stingerii datoriei, SA „Energoimpex” a obținut un beneficiu economic, exprimat prin diminuarea obligațiilor sale față de SRL „Asgardan-Grup”.

Astfel, prin realizarea acestei operațiuni, datoria reclamantei/apelantă față de creditor a fost redusă în cuantumul valorii bunurilor transmise, circumstanță care, din perspectiva legislației fiscale, constituie realizarea unui venit impozabil.

Totodată, indiferent de faptul că transmiterea bunurilor s-a realizat în cadrul procedurii de executare silită, cu participarea executorului judecătoresc și cu confirmarea instanței de judecată, acest fapt nu exonerează contribuabilul de obligațiile fiscale și contabile prevăzute de lege, contribuabilul era obligat să reflecte această operațiune în evidența contabilă, să emită factură fiscală pentru livrarea efectuată și să calculeze și să achite taxa pe valoarea adăugată aferentă.

Prin urmare, instanța de apel apreciază concluzia instanței de fond potrivit căreia, organul fiscal a sancționat în mod legal și întemeiat contribuabilul pentru neachitarea TVA aferentă transmiterii dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile menționate este una conformă atât cu circumstanțele cauzei, cât și cu dispozițiile legislației fiscale aplicabile.

Mai mult ca atât, instanța de apel consideră declarative argumentele SA „Energoimpex” potrivit cărora, aceasta nu ar fi obținut un venit ca urmare a transferării dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile aferente complexului de porcine situat în s. ***** *****, precum și asupra imobilului amplasat în mun. Chișinău, str. Vasile *****nr. 78, cu numărul cadastral *****, către SRL „Asgardan-Grup”.

Or, din conținutul actelor administrative fiscale rezultă că apelanta nu a fost sancționată pentru neachitarea impozitului aferent creșterii de capital, ci pentru necalcularea și neachitarea TVA aferentă livrărilor impozabile rezultate din aceste tranzacții.

Totodată, instanța de apel apreciază ca neîntemeiat și argumentul apelantei potrivit căruia impozitul pe bunurile imobiliare în sumă de 13.079 lei ar trebui solicitat de la SRL „Asgardan-Grup”, pe motiv că aceasta ar fi deținut încă din anul 2017 actele în temeiul cărora dreptul de proprietate asupra bunurilor imobile ar fi fost transmis.

Astfel, analiza actelor emise de organul fiscal relevă că impozitul pe bunurile imobiliare a fost calculat exclusiv pentru perioada în care bunurile respective erau

înregistrate în proprietatea SA „Energoimpex”, respectiv până la momentul transmiterii dreptului de proprietate către terț.

În același sens, instanța reține că aplicarea sechestrului asupra bunurilor ulterior transmise în proprietatea SRL „Asgardan-Grup” nu are ca efect exonerarea proprietarului înregistrat de obligația de achitare a impozitului pe bunurile imobiliare. O asemenea concluzie decurge din dispozițiile art. 277 alin. (1) lit. a) Cod fiscal, potrivit cărora subiecți ai impunerii sunt proprietarii bunurilor imobiliare situate pe teritoriul Republicii Moldova, categorie în care, pentru perioada relevantă, se încadra și apelanta.

Concomitent, instanța de apel observă că în cadrul controlului fiscal efectuat, s-au constatat și alte abateri de la legislația fiscală și contabilă. Astfel, s-a stabilit că SA „Energoimpex” nu a reflectat în venitul brut suma de 2.394.950 lei, reprezentând venitul obținut din înstrăinarea bunurilor imobiliare, sumă cu care a fost diminuată datoria contribuabilului față de SRL „Asgardan-Grup”.

De asemenea, contribuabilul a atribuit neîntemeiat la deduceri fiscale cheltuieli în sumă totală de 229.074 lei, aferente dobânzilor pentru împrumuturile în valută străină acordate de compania Hostex Establishment, fără a prezenta documente justificative care să confirme caracterul ordinar și necesar al acestor cheltuieli, precum și scopul și modul de utilizare a împrumuturilor în cadrul activității de întreprinzător.

Suplimentar, instanța de apel reține că organul fiscal a constatat majorarea neîntemeiată a cheltuielilor cu privire la amortizarea mijloacelor fixe, prin calcularea amortizării pentru bunuri asupra cărora entitatea nu deținea dreptul de proprietate în contabilitatea financiară.

În acest context, s-a stabilit și deducerea neconformă a cheltuielilor aferente uzurii în scopuri fiscale în sumă de 846.525 lei, determinată atât de majorarea nejustificată a amortizării mijloacelor fixe în contabilitatea financiară cu 543.955 lei, cât și de includerea la calcularea amortizării în scopuri fiscale a bazei valorice a unor mijloace fixe din categoria I care nu au fost utilizate în activitatea de antreprenoriat. Aceste circumstanțe au fost confirmate prin verificarea datelor contabilității și a borderoului de evidență fiscală a mijloacelor fixe și a uzurii calculate pe categorii de proprietate.

Ca efect al acestor nereguli, contribuabilul a reflectat eronat suma amortizării în scopuri fiscale la rândul 03012 din Anexa 2D la Declarația cu privire la impozitul pe venit, ceea ce a condus la majorarea nejustificată a pierderilor fiscale declarate în sumă de 1.726.460 lei și la diminuarea venitului impozabil pentru perioada fiscală A/2020 cu suma de 145.480 lei. Totodată, s-a constatat nerespectarea modului de întocmire și prezentare a declarațiilor cu privire la impozitul pe venit pentru perioadele fiscale A/2018–A/2021, deși aceste abateri nu au generat obligații fiscale suplimentare față de buget pentru perioadele respective.

În context, contrar normelor de drept care reglementează sarcina probațiunii în contencios administrativ conform art. 93 alin. (1) Cod administrativ, apelanta nu a adus careva probe în susținerea pretențiilor în instanța de apel, prin urmare instanța de fond just a aplicat normele legale relevante la circumstanțele speței, a dat apreciere completă obiectivă și sub toate aspectele probelor, iar hotărârea dată este legală și întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor și intereselor legitime ale participanților la proces.

De asemenea, Completul judiciar mai consideră important de remarcat faptul că apelanta utilizând calea de atac, în limite legale nu a prezentat în instanța de apel probe, pe care nu a avut posibilitatea să le prezinte instanței de fond și care ar fi de natură să răstoarne concluziile expuse în hotărârea contestată, iar esența alegațiilor din apel sunt similare celor expuse în fața primei instanțe, care au fost dezbătute și corect respinse.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că hotărârea primei instanțe este legală și întemeiată, iar argumentele invocate de către apelantă sunt nefondate și combătute integral prin constatările expuse supra, Colegiul de contencios administrativ al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat de SA „Energoimpex” și a menține hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, art. 389-390 Cod de procedură civilă, Completul de contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e :

Se respinge apelul declarat de SA „Energoimpex” în proces de insolvabilitate.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 25 iulie 2024.

Decizia este executorie de la emitere, cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție, în termen de 2 (două) luni.

Președintele ședinței,
judecător Sîrbu Victoria

Judecători Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei